

פרשת תזריע

סוד מצוות ברית מילה

"אשה כי תזריע וילדה זכר... וביום השמיני ימול בשר עורלתו".

איך על ידי ברית מילה אנחנו הופכים להיות אנשים טובים?

פשט הדברים, קודם כל צריך לדעת שעם ישראל מהוה בעולם את עם הטוב, והברית מקשרת את הוולד אל עם שמגלה ומהווה את עם הטוב. (להבדיל כמו שמבואר במורה נבוכים על מצוות אסור קעקע שזה היה סימן לקבוצה שהייתה רוצה להתאחד אחדות קהילתית תחת עבודה זרה מסוימת).

ועל פי סודם של דברים, ידוע הדבר שהאדם צריך להוות (ליצור) את עצמו ולהיות כלי קיבול לקבל את השפע של המאציל. מצד המאציל עצמו הוא מריק שפע עד בלי די של תענוג אל הנאצל. אך הנאצל מוטלת עליו המשימה להסיר את המסכים החוצצים בינו לבין אלהיו. ☺ והנה יש בברית ב' מסכים, קליפה גסה ועוד קרום דק. וכנגדם מצוות מילה ומצוות פריעה. מצוות מילה מסירה את הקליפה הגסה, ומאפשרת לאיש הישראלי לקבל את תורת הפשט (זאת אומרת ללמוד להיות טוב ולקיים התורה בצורה פשוטה) היינו מוחין דז"א. ואילו הפריעה שעניינה היא הסרת הקרום וגילוי היסוד, עניינה להיות כלי קיבול כלפי מוחין דאבא – שהם המוחין של פנימיות התורה. בלי הסרת ב' המסכים הללו, האדם לא יכול להיות כלי קיבול כלפי אור האלהי.

ועוד כלפי עבודת האדם, בנפש בסוד עורלת הלב, קליפת העורלה הגסה שהיא כנגד המעשים הרעים שהם כל המצוות לא תעשה, צריך לעשות לה מילה, היינו חיתוך – לחתוך מלעשות מעשים רעים באופן רישמי. סוד "סור מרע". ואילו קליפת הפריעה, זה הסרת הקרום הפנימי, כנגד מה שצריך להסיר את כל התכונות השליליות בנפש האדם (היינו תיקון המידות). וע"י זה זוכה לפנימיות התורה, שהם כנגד מוחין דאבא.

אף מי שנולד מהול (מידות טובות) יש מצוות הטפת דם - דם פירושו נפש, שעניינו רצון, כמו שכתוב בתורה שאמר אברהם "אם יש את נפשיכם" שפירושו "רצונכם". שפירושו שאפילו ברצון של האדם לא יהיה לו רצונות שליליים. וע"י כך משווה צורה למאציל, וקונה מדרגת אריך אנפין, שזה רצון להעניק שפע לזולת.

סוד ראש חודש ניסן

מובא במסכת ראש השנה, שניסן הוא ראש השנה למלכים. על פי הפשט הכוונה שמתחילה שנה חדשה למניין שנות המלך, ומניין זה היה משמש בזמן חז"ל לציון התאריך בשטרות.

אך כבר מבואר שכל התנאים והמשניות על רזי התורה נאמרו, ומה סוד של 'ראש השנה למלכים'?

מובא בליקוטי מוהר"ן (תורה ע), וז"ל:

'ניסן ראש השנה למלכים' [...] שמשם נמשך הכבוד של מלכים של כל הממונים והראשים, [...] כי זה בחינת ראש חדש, שעל ידי זה נתחדשים כל הראשים כנ"ל, וזהו בחינת ראש חדש ניסן ראש השנה למלכים, עכ"ל.

וביאור דבריו, שבראש חודש ניסן דנים בשמים מי יהיה מלך ומי לא, ולכמה זמן. ואיך זה קשור אלינו? התשובה היא כי כל אחד מאתנו הוא מלך כמבואר בדבריו (בתורה נו), וז"ל:

כי יש בכל אחד מישראל בחינת מלכות, וכל אחד לפי בחינתו, כן יש לו בחינות מלכות. יש שהוא שורר בביתו, ויש שהוא מושל ביותר, וכן יש שהוא מושל על כל העולם, כל אחד לפי בחינת המלכות שיש לו. בבחינות: "שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות" (שמות י"ח): ובחינות המלכות הזאת שיש בכל אחד, היא באתגליא ובאתכסיא. באתגליא, הינו הממשלה שיש לכל אחד לפי בחינתו, שהוא מושל על אלו האנשים באתגליא, כפי בחינת המלכות שלו כנ"ל. ובאתכסיא הוא, כי גם יש לכל אחד לפי בחינתו מלכות באתכסיא. דהינו שאף שבאתגליא נראה שאין לו שום ממשלה על אלו האנשים, עם כל זה באתכסיא ובהעלם גדול, הוא מושל על אלו האנשים. כי נשמתם הם תחתיו, ונכנעים תחתיו. וגם זאת הבחינה של מלכות באתכסיא, היא לכל אחד לפי בחינתו בבחינת: "שרי אלפים, ושרי מאות" וכו': ויש אחד שבאתגליא אין לו שום ממשלה, ואף על פי כן באתכסיא ובהעלם גדול, הוא מושל על כל הדור, ואפלו על כל צדיקי הדור. כי כל נשמותיהם הם כלם תחת ממשלתו ומלכותו, וכלם נכנעים וכפופים אליו. רק שהוא בהעלם גדול, בבחינות (מלאכי א): "בכל מקום מקטר ומגש לשמי". שאף שהם עובדים עבודת אלילים, על כל זה בהעלם גדול הם כלם נכנעים אליו יתברך, ועובדים אותו יתברך, רק שהוא בהעלם גדול. כמו כן זאת הבחינה של מלכות באתכסיא, שאף שבאתגליא אין לו שום ממשלה, עם כל זה בהעלם גדול, הוא מולך עליהם, והם כלם תחתיו ונכנעים אליו. וצריך כל אחד, לבלי להשתמש עם בחינות המלכות שיש לו להנאתו ולצרכו. שלא תהיה בחינות המלכות אצלו כעבד למלאת תאותו, רק שתהיה בחינת המלכות בבחינת בן חורין. בבחינת (קהלת י): "אשריך ארץ שמלכך בן חורין", שהמלכות יהיה אצלך בן חורין, לבלי להשתמש בו להנאתך:

וזה בחינת מרדכי, בחינת מר דרור (חלין קל"ט):. שהמרות, הינו המלכות, יש לה דרור וחרות, שלא להשתמש בה להנאתו ולצרכו, כי אם להשם יתברך, בבחינות (עבדיה א): "והיתה לה' המלוכה". דהינו להשתמש עם המלכות לעבודת השם יתברך, דהינו להזהיר ולהוכיח את כל הנשמות שנכנעים אליו, כל אחד ואחד לפי בחינות המלכות שיש לו באתגליא ובאתכסיא. הן אם הוא מושל בביתו, צריך להזהיר ולהוכיח את בני ביתו. ואם יש לו ממשלה יותר, מטל עליו להזהיר יותר ויותר אנשים, לפי בחינת המלכות שלו. עכ"ל.

היוצא מדבריו שכל אחד מאתנו הוא באמת מלך ביחס למי שתחתיו, והשאלה האם אני מלך צדיק שכל כוונתי זה רק להיטיב לתלמידי ולפתח אותם ולעזור להם לגדול עד שיום אחד יהיו 'חי נושא את עצמו', או שהוא מלך שכל רצונו זה רק להפוך את תלמידיו לחיילים שישרתו אותו, והכל מתחיל מנקודת הרצון, האם רצונו להיטיב או רצונו לקבל.

שבת שלום.